

menighedsråds eller biskops samtykke. Det er fastslået i praksis, at præsterne i henhold til § 1 har ret til brug af kirkerne i videste omfang til møder o. lign. med opbyggeligt indhold, jfr. også at man ved lovens ændring i 1947 (lov nr. 104 af 15. marts 1947) indføjede ordene „kirkelige møder o. lign.“ Det må på denne baggrund forekomme naturligt, at der hjemles præsterne adgang til frit at benytte kirkerne også til ekstraordinære gudstjenester, som afviger fra den sædvanlige form. Det bemærkes, at den foreslåede ændring ikke berører de ordinære (faste) gudstjenester, der fremdeles skal holdes i nøje overensstemmelse med gældende ritualer.

Endvidere må det forekomme overflødigt at opretholde det ret uklare og forældede udtryk „gudelige forsamlinger“, som under alle omstændigheder må være omfattet af udtrykket „kirkelige møder o. lign.“

ad § 1, nr. 3.

Se herom bemærkningerne ad § 1, nr. 1.

ad § 1, nr. 4.

Ændringen er kun redaktionel. Det forekommer overflødigt at nævne residerende kapellaner i § 2, stk. 4, da de allerede før i paragraffen er nævnt blandt de præster, der har ret til at overlade brugen af kirken til andre præster i folkekirken m. fl.

ad § 1, nr. 5.

Ændringerne er kun redaktionelle.

ad § 1, nr. 6.

Da ethvert medlem af folkekirken kan forlange sin kirke overladt til brug for kirkelige handlinger ved udensogns præster, uden at vedkommende sognepræsts samtykke udkræves, foreslås de anførte ord, der indicerer en begrænsning i den omhandlede adgang til brug af kirkerne, udeladt.

ad § 1, nr. 7.

Ændringen er kun redaktionel.

ad § 1, nr. 8.

Ordene „den finske“ foreslås indføjet for at ligestille præster fra den finske kirke med præster fra de andre nordiske lande i henseende til brug af folkekirkens kirker.

ad § 1, nr. 9.

Ændringen er en formel ajourføring.

ad § 1, nr. 10.

Herom henvises til bemærkningerne ad § 1, nr. 2.

ad § 1, nr. 11.

Også herom henvises til bemærkningerne ad § 1, nr. 2. Ændringen har til hensigt at klargøre bestemmelsen.

ad § 1, nr. 12.

§ 7, stk. 2 foreslås udeladt, idet det må findes rimeligt — og bedst stemmende med den i 1947 foretagne ændring af lovens § 1 —, at præsterne får ret til at benytte kirkerne til de anførte formål uden at skulle indhente samtykke dertil fra menighedsrådet.

ad § 1, nr. 13.

Henvisningen til § 17, stk. 2, indeholder en begrænsning i kaldskapellaners og faste hjælpepræsters adgang til at kunne modtage sognebåndsløserne, idet adgangen for disse præsters vedkommende er betinget af, at betjeningen af et sogn eller distrikt væsentligt er overdraget til dem, jfr. nævnte § 17, stk. 2. Da det efter nutidig opfattelse må anses for lidet rimeligt at opretholde denne forskelsbehandling mellem præsterne foreslås henvisningen til § 17, stk. 2, slettet, således at fremtidig *alle* faste præster uden undtagelse kan modtage sognebåndsløserne.

Som følge af, at henvisningen til § 17, stk. 2, udgår, er det nødvendigt i § 8, stk. 2 at nævne andenpræster, idet disse *ikke* er faste præster.

ad § 1, nr. 14.

Bestemmelsen foreslås slettet som værende uden praktisk betydning.

ad § 1, nr. 15.

Herom henvises til bemærkningerne ad § 1, nr. 12. Det må anses for rimeligt, at sognemenighedernes medlemmer — også uden at der etableres sognebåndsløsning — kan slutte sig til en hvilken som helst af de stedlige faste præster.

ad § 1, nr. 16.

Efter lovens nuværende formulering er det en forudsætning for gennemførelse af en distriktsdeling i et sogn, hvor indbyggertallet er *under* 10 000, at de stedlige præster fremsætter begæring derom. Da det kan forekomme, at distriktsdeling bør gennemføres også i andre tilfælde, foreslås det, at sådan deling også kan gennemføres på initiativ af vedkommende biskop og efter hans bestemmelse.

På den anden side påbyder loven i sin nuværende formulering ubetinget, at der *skal* finde distriktsdeling sted, hvor der i et sogn på *over* 10 000 indbyggere er ansat både sognepræst og residerende kapellan eller kaldskapellan. Denne bestemmelse foreslås gjort mindre kategorisk ved indføjelser af